

Lublin, dnia 11. 01 .2024 r.

Szanowny Pan
Minister Obrony Narodowej
Al. Niepodległości 218
00-911 Warszawa

PETYCJA W SPRAWIE ŚWIADCZEŃ EMERYTALNYCH I RENTOWYCH FUNKCJONARIUSZY SŁUŻB MUNDUROWYCH

W tym piśmie pragnę zwrócić uwagę na brak właściwego uregulowania w polskich przepisach prawa kwestii **emerytur dla byłych wojskowych i funkcjonariuszy służb mundurowych**, którzy po zakończeniu służby podjęli pracę jako pracownicy cywilni lub w sektorze prywatnym. Sytuacja dotyczy żołnierzy i funkcjonariuszy, **którzy zakończyli służbę przed 01.01.1999 r.**

OPIS SYTUACJI

W kwietniu 1998 r., po 30 latach służby, zostałem przeniesiony w stan spoczynku ze względu na stan zdrowia – II grupa inwalidzka w związku ze służbą wojskową. Po dojściu do zdrowia podjąłem pracę jako pracownik cywilny wojska, a także w sektorze prywatnym. Łącznie przepracowałem ponad 15 lat.

Jako rencista i jednocześnie pracownik, płaciłem składki: emerytalną, rentową, wypadkową i chorobową. W konsekwencji, po osiągnięciu wieku emerytalnego, korzystam tylko z renty wojskowej, a na koncie ZUS mam zgromadzone prawdopodobnie około 150 000 zł.

PRAWODAWSTWO

Obowiązujące prawo nie uwzględnia interesów żołnierzy pełniących służbę przed 01.01.1999 r.

Co ciekawe, ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz członków ich rodzin z 12.05.2022 r., o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz członków ich rodzin, Dz.U. poz. 1115 wprowadza od 1 stycznia 2025, **zmiany w naliczaniu świadczeń emerytalnych i rentowych, które nie przyniosą zmian naliczania świadczeń dla żołnierzy, którzy ukończyli służbę przed 01.01.1999 r.** Przepisy

są niejasne i dotyczą wyłącznie żołnierzy pełniących służbę po 01.01.1999 r., a osoby pełniące służbę przed podaną datą zostały pominięte.

Z kolei, wyroki Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego, argumentacja polityków i urzędników z Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej - rządów sprzed 2024 r. - oraz nowelizacje przepisów, w mojej opinii, nie są przekonujące.

Jedynie w **II RP** wypracowano regulacje prawne, odzwierciedlające sprawiedliwe rozwiązania emerytalne dla wojskowych. Żołnierz, po odejściu ze służby, miał możliwość wpłacania pieniędzy na wybrany fundusz emerytalny.

W **III RP** kwestie związane z przejściem żołnierzy na emeryturę nie zostały rozwiązane zgodnie z zasadami sprawiedliwości społecznej. Jedynymi próbami rozwiązania były manipulacje polityczne rządów po 2015 r.

Po 2010 r. emerytowani żołnierze, którzy osiągnęli wiek emerytalny, a pracowali w cywilu, zaskarżali ZUS do Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych o wypłatę składek. Sądy wydawały orzeczenia na korzyść powodów, ponieważ kwestia nie była uregulowana zgodnie z przepisami Konstytucji RP.

Niekorzystna zmiana nastąpiła po 2015 r., po wejściu w życie rozporządzenia Rady Ministrów, za rządów premier Beaty Szydło. W tym akcie prawnym zabroniono funkcjonariuszom służb mundurowych, pobierającym świadczenia, ubiegania się o drugie świadczenie z ZUS lub rozliczenie zapłaconych składek. Nowelizacja ustawy o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z 14.02.2020 r. usankcjonowała rozporządzenie Rady Ministrów.

W obowiązującym systemie istnieje możliwość przeliczenia emerytury w Wojskowym Biurze Emerytalnym i ZUS-ie i wybór korzystniejszej w jednej z tych instytucji. Dla żołnierzy, którzy mają ponad 25 lat wysługi, przelicznik ZUS jest niekorzystny. **Dotyczy to tylko przeliczenia w ZUS. Biura Emerytalne nie mogą doliczyć lat wysługi i składek.**

Wprowadzone rozwiązania są niezgodne z Konstytucją RP i przepisami prawa. Poszkodowani **nie pozostawiają tej sprawy bez echa, czego dowodzą liczne petycje i pozwy, chociażby ostatnia petycja wielokrotna 35-2023 dotycząca nowelizacji ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w szczególności art. 95.**

Pokrzywdzeni, podejmujący się rozwiązania tej sprawy, są ignorowani, a sentencje sędziowskie oraz odpowiedzi ministerstwa odwołują się do przepisów ustalanych w ramach partykularnych interesów partii rządzącej w danej kadencji.

Tłumaczenia, że m.in. pieniądze wpłacane na ZUS są przymusowe i tego wymaga system, nie są wystarczające i wiarygodne.

Co prawda, **orzeczenia wydane przez Sąd Najwyższy** w tych sprawach, opierają się na obowiązujących przepisach, np. orzeczenie Sądu Najwyższego z 15.12.2021 r., sygn. UZD 17/21, orzeczenie Sądu Najwyższego z 3.08.2023 r., sygn. USK 2/23. Natomiast, **w istocie, naruszają podstawowe prawa obywatela RP**, które są zawarte w Konstytucji. Naruszono tu przede wszystkim:

- art. 2 – zasadę praworządności;
- art. 32 pkt 1, 2 – zasady równości i niedyskryminacji wobec prawa;
- art. 77 pkt 1,2 – prawo do wynagradzania szkody.

Rozumiem działanie systemu emerytalnego, ale wpłaciłem składki, które nie zostały i nie zostaną przekazane na rzecz mojej emerytury lub innych świadczeń.

Według założeń systemowych składka została pobrana należnie, ale według reguł sprawiedliwości społecznej i uczciwości wobec obywatela regulacja ta już nie jest sprawiedliwa, ponieważ nie uwzględnia jego interesów.

Sytuacja wygląda mniej więcej tak, jakbym umieścił pieniądze w banku na lokacie, a chcąc je wypłacić otrzymałbym odpowiedź z banku, że pieniądze zostały przeksięgowane na pożyczkę i mnie już się nie należą.

Szczególnie krzywdzące są niespójne rozwiązania ustawy dla żołnierzy pełniących służbę przed 1999 r., które dyskryminują ich pozycję względem naliczania emerytury z ZUS.

ROZWIĄZANIA W INNYCH PAŃSTWACH UE I NATO

Sytuacja prawna mundurowych pracujących na emeryturze lub rencie w państwach UE i NATO jest uregulowana w sposób uwzględniający interesy tych osób. Można tu wyróżnić dwa systemy:

- powszechny system ubezpieczeń, w ramach którego wyliczana jest emerytura za pracę w wojsku i poza nim – co oznacza sprawiedliwe rozliczenie składek za wszystkie okresy pracy;
- dualny system ubezpieczeń, gdzie 2 niezależne instytucje wypłacają świadczenia za pracę w wojsku i poza nim.

PODSUMOWANIE

Dlaczego osoby, które służyły państwu, **narażając zdrowie i życie**, są traktowane w taki sposób, a ich pieniądze odkładane latami w ZUS nie należą się za uczciwą pracę i służbę państwu.

Czy 15 lat przepracowanych po zakończeniu służby na rzecz państwa, a tym samym chęć bycia aktywnym zawodowo, to nieważny epizod w życiu, który należy wymazać lub się go wstydzic?

Takich przypadków, jak mój, jest o wiele więcej, nawet około 200 000 (byłych funkcjonariuszy służb mundurowych). Być może jedna osoba nie generuje większych wpływów podatkowych, ale w skali wszystkich osób w podobnej sytuacji, to już wymierne korzyści dla państwa, nie tylko w wymiarze należności wpłacanych do ZUS-u, ale także różnych podatków konsumpcyjnych.

Opłacanie składek nie było moim widzimisię, tylko obowiązkiem nałożonym przez państwo. Tyle że, po uzyskaniu wieku emerytalnego, nie otrzymałem ekwiwalentu ze składek płaconych na rzecz mojej przyszłej emerytury.

Dlatego, nie tylko ja, liczę na **poprawne skonstruowanie przepisów i zadośćuczynienie w postaci sprawiedliwego przeliczenia emerytury ze składek, które wpłacałem przez 15 lat do ZUS-u.**

Jestem przekonany, że **przekazanie zgromadzonych środków do Wojskowego Biura Emerytalnego i przeliczenia emerytury lub jednorazowa wypłata nadpłaconych środków z ZUS-u byłyby dogodnymi i sprawiedliwymi możliwościami rozwiązania tej patowej sytuacji.**

Nie tylko ja, ale i tysiące osób, czekają na odpowiednie skonstruowanie przepisów, które **nie będą godziły w obywateli, w ich godność, a także wiarę w państwo, któremu służyli i byli gotowi oddać życie.**

Bardzo proszę o **pochylenie się nad sprawą zarówno moją, jak i tysięcy osób, które powierzyły swoje ciężko wypracowane środki na emeryturę.**

Z wyrazami szacunku

